

Dia 22 de desembre del 1935. Data de la primera Sessió celebrada pel Consell General del Sindicat de Metges de Catalunya i Balears a Tarragona

Diada memorable. Colpida per la tragèdia i el dolor...

La muralla espiritual i el temple s'aguanten de dia en dia més fermes i triomfants. Els germans de Balears, s'han aixoplugat als seus murs, defensius i acollidors.

La bella Tarraco ens espera a tots, amb joia intensa, com el dia de la concepció.

Interiorment té el gest compungit... Fa una fredor de glaç... el cel, la muntanya i la plana embolcallades per un vel de borra, tot just es dibuixen; els arbres i la molsa del camp regatimen gotes cristallines... Tarragona, contra el seu costum, vesteix de dol i plora...

A la llar dels metges un fomigeig de companys comarcals esperen freturosos que s'obrin les tasques de la sessió del Consell General. Els Consellers, satisfets, expansius i afectuosos, després d'uns mots rituals de salutació i benvinguda organitzen el treball de la diada...

A l'aplec es remarca l'absència del Conseller tortosí, l'amic Oliveras.

Massa prompte ens assabentem que l'absència serà definitiva... eterna.

Camí de Tarragona i a les portes de la ciutat, en un accident d'auto, han caigut morts tràgicament ell i el company Arraut, en compliment del deure sindical.

Suspeses oficialment les tasques del Consell, s'acorda honorar els companys traspassats al terreny de lluita.

Antoni Oliveras i August Arraut, joves de menys de 30 anys, honorables ciutadans i entusiastes sindicats són les dues primeres víctimes abatudes en compliment del deure sindical i en funcions de dirigents.

En el camp de les ideologies de lluita social s'hi troben apòstols, perseguits i màrtirs.

El Sindicat, des d'aquesta data històrica i tràgica, queda consagrat amb la sang vessada pels companys traspassats a la vida eterna i llur record perdurarà com a exemplaritat per a les generacions mèdiques de l'esdevenidor.

Supliquem a l'estament mèdic català, que cadascú, en la intimitat de la seva consciència, els dediqui una acció fervorosa en premi al gran sacrifici.

Tarragona, trista i endolada, plorarà eternament la seva mort i prega a Déu, que els guardi un lloc entre els màrtirs.

Tarragona, desembre del 1935.

Dades biogràfiques

El Dr. Antoni Oliveras i Pallarés

Nasqué a Tortosa l'any 1906, ciutat on transcorregué la seva infància i on féu els primers estudis.

Traslladat a Barcelona per a estudiar a la nostra Facultat de Medicina, obtingué la Llicenciatura l'any 1929. Durant els seus estudis fou nomenat, mitjançant concurs, alumne intern del Laboratori de Fisiologia i, per oposició, més tard, ho fou del Servei d'Oftalmologia del Dr. Sòria.

Una vegada llicenciat passà a Madrid per a fer el Doctorat. En novembre del 1930 presentà la seva tesi "Contribució a l'estudi de la patologia del glaucoma" que li valgué la qualificació d'excellent per part del Tribunal i que fou acollida molt favorablement per la premsa mèdica.